

[Nør Christensen]

»Dette hykleri må nu ophøre. Danmark må for det første naturligtvis opfylde sine folkeretlige forpligtelser, og for det andet må Danmark gå foran i kampen mod disse frygtelige våben, således som det også fremgår af den af folketinget vedtagne motiverede dagsorden af 3. maj 1984, hvori regeringen pålægges at støtte forslaget om et internationalt forbud mod produktion, oplagring og anvendelse af kemiske og bakteriologiske våben.«

Ja, det ville se smukt ud, om Danmark gik foran, selvfølgelig ville det det. Vi udgør jo også en stor promilledel af verdens befolkning, 1,4–1,5 promille, så det lokomotiv, man så ofte taler om, ville komme til at køre utrolig langsomt.

Om selve forslaget vil jeg sige, at ingen er i tvivl om, at centrum-demokraterne deler opfattelsen af, at ingen anden form for våben er så meningsløs som bakteriologiske våben. I det hele taget erkender alle jo også, at krig er af det onde, og derfor bør alle kræfter samles om at undgå krig og dermed også brugen af bakteriologiske våben. Vi er enige om målet, men vi er bestemt ikke enige om vejen frem til målet.

For centrum-demokraterne er det afgørende, at alle lande, også supermagterne, har tiltrådt Genèveprotokollen, og der er ingen grund til at tro, at disse lande ikke vil overholde den nævnte protokol. Det, der er problemet, er selsagt, at disse våbentyper fortsat produceres.

Jeg vil derfor gerne slutte med at fremføre, at CD ikke kan tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag, men vi vil selvfølgelig nøje følge det i udvalgsarbejdet.

Til sidst vil jeg udtrykke glæde over, at forslaget er fremsat på nuværende tidspunkt, for så får vi det ikke efter nytår.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er da helt enig med forslagsstillerne i, at brug af kemiske og bakteriologiske våben er noget frygteligt noget, som på enhver måde bør undgås. Men jeg er også helt enig med den forrige ordfører i, at det er meget svært for os i Danmark at sige, at vi kan bestemme det hele. Vi er jo ikke engang så mange mennesker i Danmark, som der er i en storby i nogle af de øvrige lande.

Det, der er vigtigt for os, når danske forhandlere skal forhandle disse spørgsmål, er,

at man i de pågældende organisationer gør alt, hvad man overhovedet kan, for at få disse ting væk.

Det er da også rigtigt, og det gælder meget for SF- og VS-forslag, at man altid er vældigt godt orienteret om amerikanske forhold. Jeg synes, det er udmærket. Det fortæller om, at der er åbenhed. At man ved mindre, når det gælder Øst, det ved vi også alle sammen, dér er ikke så åbent. Men vi ved i hvert fald noget fra det, vi hører og ser, bl.a. fra Afghanistan. Vi har set det modsatte fra lande, hvor Amerika har været indblandet, så jeg tror ikke, at man kan sige, at den ene part ikke har det og den anden har det.

Derfor mener jeg, at det er uhyre vigtigt, at man på topplan virkelig får supermagterne til at forstå, at dette her simpelt hen er en hån mod menneskeheden, som man ikke kan have. Dér skal kræfterne sættes ind, alt hvad man overhovedet kan. Vi er helt enige i, at disse ting er så uhyggelige, at de simpelt hen ikke burde finde sted.

Albrechtsen (VS):

Der er flere ordførere, der har været inde på spørgsmålet om ensidighed og oplysninger, og dertil vil jeg sige, at forslagsstillerne er lige meget imod de kemiske våben, som findes i Øst, og dem, som findes i Vest, absolut lige meget. Der ligger ingen ensidighed i dette forslag med hensyn til at afvise disse våben såvel i Øst som i Vest. Jeg fatter egentlig ikke, at man fra de borgerlige ordføreres side kan rejse den påstand, at der skulle være en ensidighed. Det er meget beklageligt, at der er magter, som ikke oplyser fuldt ud, hvad der findes af produktioner og oplagring osv. af disse våben.

Efter hvad vi har kunnet efterforske, er det jo sådan, at det, der afgørende har øget risikoen for, at de kemiske våben igen bliver en aktuel militær mulighed, er de programmer, som man i Frankrig og USA har iværksat for at producere de såkaldte binære våben. Hvis ikke det var for binærvåbnene, ville kemiske våben næppe blive anvendt i større stil fremover, men det, der netop udgør risikoen for, at kemiske våben igen bliver anvendt, er, at generalernes teknikere har opfundet et våben, som man er i stand til at håndtere på en sådan måde, at det kan bruges uden at ramme egne styrker, det kan bru-